

فرا رسیدن ماه محرم تسلیت باد.

عاشورا پیامها و درسهایی دارد.

عاشورا درس می دهد که برای حفظ دین، باید فداکاری کرد. درس می دهد که در راه قرآن، از همه چیز باید گذشت. درس می دهد که در میدان نبرد حق و باطل، کوچک و بزرگ، زن و مرد، پیر و جوان و امام و رعیت، باهم در یک صف قرار می گیرند. درس می دهد که جبهه ی دشمن با همه ی تواناییهای ظاهری، بسیار آسیب پذیر است. (همچنان که جبهه ی بنی امیه، به وسیله کاروان اسیران عاشورا، در کوفه آسیب دید، در شام آسیب دید، در مدینه آسیب دید، و بالأخره هم این ماجرا، به فنای جبهه ی سفیانی منتهی شد.) درس می دهد که در ماجرای دفاع از دین، از همه چیز بیشتر، برای انسان، بصیرت لازم است. بی بصیرت ها فریب می خورند. بی بصیرت ها در جبهه باطل قرار می گیرند؛ بدون اینکه خود بدانند. همچنان که در جبهه ی ابن زیاد، کسانی بودند که از فساق و فجار نبودند، ولی از بی بصیرت ها بودند.

این ها درسهای عاشورا است. البته همین درسها کافی است که یک ملت را، از ذلت به عزت برساند. همین درسها می تواند جبهه ی کفر و استکبار را شکست دهد. درسهای زندگی سازی است.

از ویژگیهای فکری و عملی یاران سیدالشهداء (ع) در نهضت عاشورا، «بصیرت» و بینش بود. در فرهنگ دینی و متون معارف، از کسانی با عنوان «اهل البصائر» یاد شده است، یعنی صاحبان روشن بینی و بیدار دلی و شناخت عمیق نسبت به حق و باطل، امام و حجت الهی، راه و برنامه، دوست و دشمن، مؤمن و منافق. صاحبان بصیرت، چشم درونشان بیناست، نه تنها چشم سر. با آگاهی، هشیاری و انتخاب گام در راه می گذارند و عملکرد و موضع گیری هایشان ریشه اعتقادی و مبنای مکتبی و دینی دارد، جهادشان مکتبی و مبارزاتشان مرامی است؛ نه سودجویانه و دنیاپرستانه یا نشأت گرفته از تعصبات قومی و جاهلی، یا تحریک شده تبلیغات فریبکارانه جناح باطل و سلطه زور. اهل بصیرت، راه خود را روشن و بی ابهام و بحق می بینند و باطل بودن دشمن را یقین دارند و با تطمیع و تهدید، نه خود را می فروشند و نه دست از عقیده و جهاد بر می دارند. شمشیرها و جهادشان پشتوانه عقیدتی دارد. به فرموده علی (ع): «**حَمَلُوا بَصَائِرَهُمْ عَلَى أَسْيَافِهِمْ**». بصیرتهایشان را بر شمشیرهایشان سوار کردند. اینگونه مدافعان بینادل و پیروان دل آگاه، هم در رکاب علی (ع) با معاویه می جنگیدند، هم در همه حال امام مجتبی (ع) را حمایت می کردند، هم در عاشورا جان خویش را فدای امام خویش و نصرت قرآن می کردند.